

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום-חזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-השוחט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
המטמא והמדמע והמנסך, בשוגג - פטור, במזיד - חייב	ת"ש:												⚡	◇
הכא נמי דאית ליה שותפות בגוה.													!	◇
כתנאי:													⚡	◇
עובד כוכבים שניסך יינו של ישראל שלא בפני עבודת כוכבים - אסור	[ת"ק]												◆	◇
מתירין אותו מפני שני דברים: אחד, שאין מנסכין יין אלא בפני עבודת כוכבים, ואחד, שיכול לומר לו לא כל הימנך שתאסר ייני לאונסי.	ר' יהודה בן בתירא ור' יהודה בן בבא:												◆	◇
אפי' למ"ד אדם אוסר דבר שאינו שלו - ה"מ כותי, אבל ישראל לצעוריה קא מיכוין.	ורב נחמן ורב עמרם ורב יצחק:												!	◇
ב' אוזנין בסכין ושוחטין, אחד לשום אחד מכל אלו ואחד לשום דבר כשר - שחיטתו פסולה.	ת"ש:												⚡	◇
הכא במאי עסקינן - בישראל מומר.													!	◇
המטמא והמדמע והמנסך, בשוגג - פטור, במזיד - חייב	ת"ש:												⚡	◇
הכא נמי בישראל מומר.													!	◇
התרו בו וקבל עליו התראה, מאי?	אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי:												^	◇
התיר עצמו למיתה קאמרת? אין לך מומר גדול מזה:	אמר ליה: [רב אשי]												!	◇
אין שוחטין לא לתוך ימים, ולא לתוך נהרות, ולא לתוך כלים אבל שוחט הוא לתוך עוגה של מים, ובספינה על גבי כלים.													■	מ
אין שוחטין לגומא כל עיקר, אבל עושה גומא בתוך ביתו בשביל שיכנס הדם לתוכה ובשוק לא יעשה כן, שלא יחקה את הצדוקים:													■	מ
אין שוחטין לא לתוך וכו':													■	מ
מאי שנא לתוך ימים דלא? דאמרי לשרא דימא קא שחיט, לתוך עוגה של מים נמי אמרי לבבואה קא שחיט													⚡	מ
בעכורים שנו.	רבא:												!	◇
אין שוחטין לגומא וכו':													■	<
והא אמרת: אין שוחטין לגומא כלל													⚡	◇
רישא בגומא שבשוק.	אביי:												!	◇
והא מדקתני סיפא: ובשוק לא יעשה כן, מכלל דרישא לאו בשוק עסקינן	אמר ליה רבא:												⚡	מ
הכי קאמר: אין שוחטין לגומא כל עיקר, והרוצה לנקר חצרו כיצד הוא עושה? עושה מקום חוץ לגומא ושוחט ודם שותת ויורד לגומא, ובשוק לא יעשה כן, שלא יחקה את הצדוקים.	אלא אמר רבא:												!	◇
היה מהלך בספינה ואין לו מקום בספינה לשחוט, מוציא ידו חוץ לספינה ושוחט, ודם שותת ויורד על דופני הספינה ואין שוחט לגומא כל עיקר, והרוצה לנקר חצרו כיצד הוא עושה? עושה מקום חוץ לגומא ושוחט, ודם שותת ויורד לגומא ובשוק לא יעשה כן, משום שנאמר: (ויקרא י"ח) ובהזקקותיהם לא תלכו, ואם עשה כן - צריך בדיקה אחריו:	תניא כוותיה דרבא:												■	מ
השוחט לשם עולה, לשם זבחים, לשם אשם תלוי, לשם פסח, לשם תודה - שחיטתו פסולה	[ת"ק]												◆	מ
מכשיר.	ר"ש:												◆	מ
שנים אוזנין בסכין ושוחטין, אחד לשום אחד מכל אלו ואחד לשום דבר כשר - שחיטתו פסולה.													■	מ
השוחט לשם חטאת, לשם אשם ודאי, לשם בכור, לשם מעשר, לשם תמורה - שחיטתו כשרה.													■	מ
זה הכלל: כל דבר שנידר ונידב - השוחט לשמו אסור, ושאינו נידר ונידב - השוחט לשמו כשר:													■	מ

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> מימרא-statement ■ קושיא-challenge † שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■ </p>
--	---

חולין-השוחט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
השוחט לשם עולה [וכו].												■	מא:
אשם תלוי בר נידר ונידב הוא?												◊	מא:
הא מגיל? רבי אלעזר היא	ר' יוחנן:											!	מא:
מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום.	דאמר: [ר"א]											■ ◊	מא:
פסח בר נידב ונידר הוא? זמנא קביעא ליה												◊	מא:
שאני פסח, הואיל והפרשתו כל השנה כולה.	ר' אושעיא:											! ◊	מא:
לא שנו אלא תמימים, אבל בעלי מומין מידע ידיע	ר' ינאי:											■ ◊	מא:
אפיל בעלי מומין נמי, זימנין דרמי ליה מידי אמומא ולא ידיע.	ר' יוחנן:											■ ◊	מא:
השוחט לשם חטאת:												■	מא:
לא שנו אלא שאינו מחוייב חטאת, אבל מחוייב חטאת, אימא לשום חטאתו הוא עושה.	ר' יוחנן:											■ ◊	מא:
והא לא קאמר לשם חטאת?												◊	מא:
באומר לשם חטאתי.	ר' אבהו:											!	מא:
לשם תמורה:												■	מא:
לא שנו אלא שאין לו זבח בתוך ביתו, אבל יש לו זבח בתוך ביתו, אימא אמורי אמיר ביה.	ר"א:											■ ◊	מא:
והא לא קאמר לשם תמורת זבחי?												◊	מא:
באומר לשם תמורת זבחי.	ר' אבהו:											!	מא:
זה הכלל:												■	מא:
לאתויי מאי?												^	מא:
לאתויי עולת נזיר, דמהו דתימא הא לא נדר, אימר נדר בצנינא.												!	מא:
ושאינו נידר ונידב.												■	מא:
לאתויי עולת יולדת.												■ ◊	מא:
לא שנו אלא שאין לו אשה, אבל יש לו אשה, אימר לשמה הוא עושה.	ר' אלעזר:											■ ◊	מא:
והא לא קאמר לשם עולת אשת?												◊	מא:
באומר לשם עולת אשתי	ר' אבהו:											!	מא:
פשיטא												◊	מא:
מהו דתימא: אם איתא דילדה קלא הוה ליה, קא משמע לן אימר אפולי אפיל:												!	מב.
הדרן עלך השוחט												◊	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
אלו טרפות בבהמה: נקובת הוושט ופסוקת הגרירת ניקב קרום של מוה ניקב הלב לבית חללו נשברה השדרה ונפסק החוט שלה נישל הכבד ולא נשתייר הימנו כלום														■
הריאה שניקבה או שחסרה	[ת"ק]													◆
עד שתינקב לבית הסמפונות	ר"ש:													◆
ניקבה הקבה ניקבה המרה ניקבו הדקין														■
הכרס הפנימית שניקבה או שנקרע רוב החיצונה	[ת"ק]													■
הגדולה טפה והקטנה ברובה	רבי יהודה:													■
המסס ובית הכוסות שניקבו לחוץ														■
נפלה מן הגג נשתברו רוב צלעותיה ודרוסת הזאב	[ת"ק]													◆
דרוסת הזאב בדקה, ודרוסת ארי בגסה	רבי יהודה:													◆
דרוסת הנץ בעוף הדק, ודרוסת הגס בעוף הגס.														■
זה הכלל: כל שאין כמוה חיה - טרפה:														◇
רמז לטרפה מן התורה מנין?	ר' שמעון בן לקיש:													^
מנין? (שמות כ"ב) ובשר בשדה טרפה לא תאכלן														ז
אלא רמז לטרפה שאינה חיה מן התורה מנין? דקתני סיפא, זה הכלל: כל שאין כמוה חיה - טרפה, מכלל דטרפה אינה חיה, מנא לן?														^
דכתיב: (ויקרא י"א) וזאת החיה אשר תאכלו, חיה אכול, שאינה חיה לא תיכול, מכלל דטרפה לא חיה.														!
ולמאן דאמר טרפה חיה מנין?														ז
נפקא ליה מזאת החיה אשר תאכלו, זאת החיה אכול, חיה אחרת לא תיכול מכלל דטרפה חיה.														!
ואידך האי זאת מאי עביד ליה?														ז
מיבעי ליה לכדתנא דבי רבי ישמעאל	[אידך]													!
זאת החיה אשר תאכלו - מלמד, שתפס הקב"ה מכל מין ומין והראה לו למשה ואמר לו: זאת אכול וזאת לא תיכול.	דתנא דבי רבי ישמעאל:													!
ואידך נמי מבעי ליה לכדתנא דבי ר' ישמעאל														ז
אין ה"נ.	[אידך]													!
אלא טרפה חיה מנא ליה?														ז
נפקא ליה מאידך תנא דבי ר' ישמעאל														!
(ויקרא י"א) בין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל - אלו שמונה עשרה טרפות שנאמרו למשה מסיני.	דתנא דבי ר' ישמעאל:													!
(ויקרא י"א) בין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל - אלו שמונה עשרה טרפות שנאמרו למשה מסיני.	דתנא דבי ר' ישמעאל:													■
ותו ליכא? והא איכא בסגור ושב שמעתתא - בשלמא לתנא דידן, דתנא תנא, ודשייר אתיא בזה הכלל, אלא לתנא דבי ר' ישמעאל דאמר י"ח טרפות, ותו ליכא?														ז
והא איכא: בהמה שנחתכו רגליה מן הארכובה ולמעלה - טרפה														ז
סבר ליה כרבי שמעון בן אלעזר														!

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יכולה היא ליכות ולחיות.	דאמר: [רבי שמעון בן אלעזר]										!	◇	מב:
אע"ג דיכולה ליכות ולחיות, למאן קאמר? לתנא דבי רבי ישמעאל, תנא דבי ר' ישמעאל טרפה חיה ס"ל											ז	◇	מב:
אלא סבר לה כר"ש בן אלעזר											!	◇	מב:
כשרה היא.	דאמר: [רבי שמעון בן אלעזר]										!	◇	מב:
והאיכא: חסרון בשדרה											ז	◇	מב:
כמה חסרון בשדרה?	דתנן:										^	ז	מב:
שתי חוליות	בית שמאי:										!	◇	מב:
חוליא אחת	בית הלל:										!	◇	מב:
וכן לטרפה	ואמר רב יהודה אמר שמואל:										■	◇	מב:
המסס ובית הכוסות דקא חשבת להו בתרתי חשביניהו בחדא, אפיק חדא ועייל חדא.											!	◇	מב:
והאיכא גלודק											ז	◇	מב:
סבר לה כר"מ דמכשיר.											!	◇	מב:
והא איכא חרותא											ז	◇	מב:
מרה מאן קתני לה? ר' יוסי ברבי יהודה, אפיק מרה ועייל חרותא.											!	◇	מב:
והאיכא שב שמעתתא											ז	◇	מב:
האי בוקא דאטמא דשף מדוכתיה - טרפה	דאמר רב מתנא:										■	◇	מב:
לקתה בכוליא אחת - טרפה	ואמר רביש בר פפא משמיה דרב:										■	◇	מב:
ניטל הטחול - כשרה,	ותנן:										■	◇	מב:
לא שנו אלא ניטל, אבל ניקב - טרפה	ואמר רב עזרא משמיה דרבא:										■	◇	מב:
סימנים שנדלדלו ברובן - טרפה	ואמר רבה בר בר חנה אמר שמואל:										■	◇	מב:
נעקרה צלע מעיקרה - טרפה	ואמר רבה בר רב שילא אמר רב מתנא אמר שמואל:										■	◇	מב:
וגולגולת שנחבסה ברובה, ובשר החופה את רוב הכרס ברובו - טרפה											■	◇	מב:
נקובי תמניא הוו חשביניהו בחד, אפיק שב ועייל שב.											!	◇	מב:
אי הכי, פסוקי נמי תרי הוו חשביניהו בחד, בצר להו חדא											ז	◇	מב:
ועוד, דרב עזרא משמיה דרבא נמי נקובה היא											ז	◇	מב:
אלא הנך תרתי דאפקת לא תיפוק.											!	◇	מב:
ח' מיני טרפות נאמרו לו למשה בסיני: נקובה ופסוקה, נטולה וחסורה, קרועה ודרוסה, נפולה ושבורה	עולא:										■	◇	מב:
לאפוקי לקותא דרכיש בר פפא.											■	◇	מב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ח' טרפות יש בנקובה	חייא בר רבא:											◇
אם תאמר: ט'												⚡
מרה, ר' יוסי ברבי יהודה קתני לה												◇
ניקבה הקיבה, ניקבו הדקים - טרפה	דתניא: [ת"ק]											◇
אף ניקבה המרה.	רבי יוסי בר' יהודה:											◇
(הלכות חבר כזית מרה וקורקבן, סימן)												◇
הלכה כל יוסי בר' יהודה.	רבי יצחק בר' יוסף אמר רבי יוחנן:											◇
מאי אהדרו ליה חביריה לר' יוסי בר' יהודה? (איוב ט"ז) ישפוך לארץ מררתי ועדיין איוב קיים	ואמר רבי יצחק בר' יוסף אמר רבי יוחנן:											◇
אין מזכירין מעשה נסים דאי לא תימא הכי, (איוב ט"ז) יפלה כליותי ולא יחמול מי קא חיי? אלא ניסא שאני, דכתיב: (איוב ב') רק את נפשו שמור, הכא נמי ניסא שאני.	אמר להם: [ר' יוסי בר' יהודה]											◇
הלכה כדברי האומר כזית.	ואמר רבי יצחק בר' יוסף אמר רבי יוחנן:											◇
ומי אמר רבי יוחנן הכי?												⚡
הלכה כסתם משנה	והאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:											◇
ניטלה הכבד ולא נשתייר הימנה כלום	ותנן:											◇
הא נשתייר - כשרה אע"ג דלא הוי כזית												⚡
אמוראי נניהו ואליבא דר' יוחנן												◇
מרה שניקבה וכבד סותמתה - כשרה.	דאמר ר' יצחק בר' יוסף אמר ר' יוחנן:											◇
ניקב הקורקבן וכיס שלו קיים - כשר.	ואמר רבי יצחק בר' יוסף אמר ר' יוחנן:											◇
ניקב הכיס וקורקבן קיים, מאי?	איבעיא להו:											⚡
ניקב זה בלא זה - כשר.	תא שמע, דאמר רב נחמן:											◇
שני עורות יש לו לוושט, חיצון אדום ופנימי לבן, ניקב זה בלא זה - כשר.	רבה:											◇
למה לי למימר: חיצון אדום ופנימי לבן?												⚡
דאי חליף טרפה.												◇
ניקבו שניהם זה שלא כנגד זה, מהו?	איבעיא להו:											⚡
בוושט - כשר, בקורקבן - פסול.	מר זוטרא משמיה דרב פפא:											◇
אדרבה, וושט דאכלה ביה ופעיא ביה רווח גמדא ליה ופשטה ליה, זמנין דמיהנדזין בהדי הדדי, קורקבן דמינח נייח, כדקאי קאי	מתקיף לה רב אשי:											◇
הכי אמרינן משמיה דמר זוטרא דאמר משמיה דרב פפא, כוותיך.	א"ל רב אחא בריה דרב יוסף לרב אשי:											◇
קרוב שעלה מחמת מכה בוושט - אינו קרום.	ואמר רבה:											◇
וושט אין לו בדיקה מבחוץ אלא בפנים.	ואמר רבה:											◇
למאי נפקא מינה?												⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לספק דרוסה.										!	◇	מג:	
ההיא ספק דרוסה דאתאי לקמיה דרבה, הוה קא בדיק ליה רבה לוושט מאבראי	[רבה]									■	◇	מג:	
והא מר הוא דאמר: וושט אין לו בדיקה אלא מבפנים	אמר ליה אביי:									ז		מג:	
אפכיה רבה ובדיקה, ואישתכה עליה תרי קורטי דמא וטרפה.										!	◇	מג:	
ורבה נמי לחדודי לאביי הוא דבעי.										○	◇	מג:	
ישב לו קרץ בוושט - אין חוששין שמא הבריא.	עולא:										■	◇	מג:
(דרס חתיכות בסכין טמאה, סימן)											◇	מג:	
ולעולא, מ"ש מספק דרוסה?											ז	מג:	
אין חוששין לספק דרוסה.	קסבר עולא:									!	◇	מג:	
ומאי שנא משתי חתיכות אחת של חלב ואחת של שומן?											ז	מג:	
התם איתחזק איסורא.										!	◇	מג:	
ומאי שנא מהשושט בסכין ונמצא פגומה?											ז	מג:	
התם איתלייד לה ריעותא בסכין.										!	◇	מג:	
ומאי שנא מספק טומאה ברשות היחיד דספקו טמא?											ז	מג:	
וליעמין, נידמיייה לספק טומאה ברשות הרבים דספקו טהור										!	◇	מג:	
אלא התם הלכתא גמירי לה מסוטה.										!	◇	מג:	
נמצאת אתמר, אבל ישב - חיישין	יתבי ההוא מרבנן קמיה דרב כהנא ויתבי וקאמר:										■	◇	מג:
לא תציתו ליה, ישב איתמר, אבל נמצאת לא איצטריך ליה לעולא, דכולהו חיוי ברייתא קוצי אכלן.	אמר להו רב כהנא:										■	◇	מג:
תורבין הוושט במשהו	איתמר: [רב]										◆ ■	◇	מג:
ברובו.	ושמואל:										◆ ■	◇	מג:
רב אמר במשהו, מקום שחיטה הוא.	[רב]										■	◇	מג:
ושמואל אמר ברובו, לאו מקום שחיטה הוא.	[שמואל]										■	◇	מג:
הי ניהו תורבין הוושט?											^	מג:	
כל שחותכו ומרחיב - זה הוא תורבין הוושט, חותכו ועומד במקומו - זהו וושט עצמו.	מרי בר עוקבא אמר שמואל:									◆ ■	!	◇	מג:
מר לא אמר הכי, ומנו? רב ביבי בר אביי	אמר להו רב פפי:										■	◇	מג:
אלא כל שחותכו ועומד במקומו - זה תורבין הוושט, אלא איזהו וושט עצמו? כל שחותכו וכויץ.	[רב ביבי בר אביי]									◆ ■	!	◇	מג:
מבלעתא.	[ר'] יונה [א"ר] זירא:									◆ ■	!	◇	מג:
וכמה?											^	מג:	
פחות משערתא ועדיף מחיטתא.	רב אויא:									!	◇	מג:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ההוא תורא דהוה לבני רב עוקבא, דאתחיל ביה שחיטה בתורבין הוושט וגמר בוושט,												○	מג:
רמינא עליה חומרי דרב וחומרי דשמואל וטריפנא ליה.	רבא:											◆	מג:
חומרי דרב, דאמר רב: במשהו,												■	מג:
והאמר רב: מקום שחיטה הוא												ז	מג:
כשמואל, דאמר: לאו מקום שחיטה הוא												!	מג:
אי שמואל, האמר: ברובן												ז	מג:
כרב דאמר: במשהו.												!	מג:
איגלגל מילתא מטאי לקמיה דר' אבא, אמר להו: תורא בין לרב בין לשמואל שרי, זילו אמרו ליה לבריה דרב יוסף בר חמא דלשלים דמי תורא למריה.	[רבי אבא]											◆	מג:
מותבינא תיובתא כלפי סנאיה דרבא: לעולם הלכתא כדברי ב"ה, והרוצה לעשות כדברי בית שמאי - עושה, כדברי בית הלל - עושה, מקולי בית שמאי ומקולי ב"ה - רשע, מחומרי בית שמאי ומחומרי בית הלל - עליו הכתוב אומר: (קהלת ב') הכסיל בחושך הולך, אלא אי כבית שמאי כקוליהן וכחומריהן, אי כבית הלל כקוליהן וכחומריהן.	מר בריה דרבינא:											ז	מג:
הא גופא קשיא, אמרת: לעולם הלכה כדברי ב"ה והדר תני והרוצה לעשות כדברי ב"ש - יעשה												ז	מד:
לא קשיא: כאן קודם בת קול, כאן לאחר בת קול.												!	מד:
ואי בעית אימא, אף לאחר בת קול ורבי יהושע היא												!	מד:
אין משגיחין בבת קול.	דאמר: [רבי יהושע]											!	מד:
מכל מקום קשיא												ז	מד:
כולה כרב עבדא	רב טבות:											!	מד:
דכי אתא רמי בר יחזקאל, אמר: לא תציתו להו להני כללי דכילל יהודה אחי משמיה דרב	[רמי בר יחזקאל]											○	מד:
וושט נתנו [בן] חכמים שיעור.	הכי אמר רב:											!	מד:
מכלל דתורבין הוושט לאו מקום שחיטה הוא, וקאמר במשהו.												!	מד:
למעלה עד כמה?												^	מד:
עד כדי תפיסת יד.	רב נחמן:											!	מד:
למטה עד כמה?												^	מד:
עד כדי שישעיר.	רב נחמן, אמר רבה בר אבוה:											!	מד:
איני												ז	מד:
טפח בוושט סמוך לכרס - זהו כרס הפנימי אמאי? כי קא שחט בכרס קא שחט	והאמר רבינא אמר גניבא משמיה דרב:											ז	מד:
אימא: טפח בכרס סמוך לוושט זהו כרס הפנימי.												!	מד:
איבעית אימא, כי קאמר רב - בתורא, דמשעיר טפי.												!	מד:
תורבין הוושט שניטל כולו מלחי - כשר	רב נחמן, אמר שמואל:											■	מד:
ניטל לחי התחתון - כשר.	ותנא תונא:											■	מד:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והאיכא עיקור סימנים	מתקף לה רב פפא:								ז			◇	מד.
ולרב פפא קשיא מתניתין ניטל לחי התחתון - כשר									ז				מד.
בשלמא מתניתין לרב פפא לא קשיא הא דאיעקור איעקורי, הא דאיגום איגומי מעילוי סימנים									!				מד.
אלא לשמואל קשיא									ז				מד.
לא תימא כולו, אלא אימא רובו.									!				מד.
סימנים שנדלדלו ברובן - טרפה	והאמר רבה בר בר חנה אמר שמואל:								ז				מד.
הא - דאפקל איקפולי, התם - דאפרוק אפרוקי	רב שישא בריה דרב אידי:								!				מד.
ופסוקת הגרגרת:												■	מד.
כמה פסוקת הגרגרת - ברובה.	תנא:											■	מד.
וכמה רובה?												^	מד.
רוב עוביה	רב:								!				מד:
רוב חללה.	ואמרי לה:								!				מד:
ההיא פסוקת הגרגרת דאתאי לקמיה דרב, יתיב וקא בדיק לה ברוב עוביה	[רב]								○				מד:
לימדתנו רבינו ברוב חללה	אמרו ליה רב כהנא ורב אסי לרב:								ז				מד:
שדריה לקמיה דרבה בר בר חנה	[רב]								○				מד:
בדקה ברוב חללה ואכשרה	[רבה בר בר חנה]								■	○			מד:
וזבן מינה בתליסר איסתירי פשיטי בישרא.	[רב]								○				מד:
והיכי עביד הכי?									ז				מד:
חכם שטימא - אין חבירו רשאי לטהר, אסר - אין חבירו רשאי להתיר	והתניא								■	ז			מד:
שאני הכא דרב לא אסר מיסר.									!				מד:
וכיון דאורי בה חכם היכי אכל מינה והא כתיב (יחזקאל ד') ואומר ה' אלהים הנה נפשי לא מטומאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול.									■	ז			מד:
הנה נפשי לא מטומאה - שלא הרהרתי ביום לבא לידי טומאה בלילה.									■	ז			מד:
ונבלה וטרפה לא אכלתי - שלא אכלתי בשר כוס כוס מעולם.									■	ז			מד:
ולא בא בפי בשר פגול - שלא אכלתי מבהמה שהורה בה חכם	[ת"ק]								■	ז			מד:
שלא אכלתי מבהמה שלא הורמו מתנותיה.	משום ר' נתן אמרו:								■	ז			מד:
הני מילי - מילתא דתליא בסברא, רבה בר בר חנה - אגמריה סמך.									!				מד:
ותיפוק ליה משום חשדא										ז			מד:
דן את הדין זיכה וחייב, טימא וטיהר, אסר והתיר, וכן העדים שהעידו - כולן רשאי ליקח, אבל אמרו חכמים: הרחק מן הכיעור ומן הדומה לו.	דתניא								■	ז			מד:
ה"מ מידי דמזבין משומא, הכא מתקלא מוכח.									!				מד:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כי הא דרבה שרא טרפתא וזבן מינה בישרא	[רבה]	○										מד:
אמרה ליה בת רב חסדא: אבא שרי בוכרא ולא זבן מינה בישרא												מד:
אמר לה: ה"מ בוכרא דאשומא מזדבן, הכא מתקלא מוכח, מאי איכא, משום אומצא מעלייתא - כל יומא אומצא מעלייתא זבנו לך	[רבה]	○										מד:
איזהו תלמיד חכם - זה הרואה טרפה לעצמו.	אמר רב חסדא:										■	◇
איזהו (משלי ט"ו) שונא מתנות יחיה - זה הרואה טרפה לעצמו.	ואמר רב חסדא:										■	◇
כל מי שקורא ושונה, ורואה טרפה לעצמו, ושימש תלמידי חכמים עליו הכתוב אומר (תהלים קכ"ח) יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך.	דרש מר זוטרא משמיה דרב חסדא:										■	◇
זוכה ונוחל שני עולמות העולם הזה והעולם הבא, אשריך - בעולם הזה, וטוב לך - לעולם הבא.	רב זביד:										■	◇
ר' אלעזר כי הווי משדרי ליה מבי נשיאה מידי - לא שקיל, וכי הווי מזמני ליה - לא אויל, אמר: לא קא בעי מר דאיחי? דכתב ושונא מתנות יחיה.	[רבי אלעזר]										○	◇
רבי זירא כי משדרי ליה - לא שקיל, כי הווי מזמני ליה - אויל, אמר: אתייקורי הוא דמתייקרו בי.	[רבי זירא]										○	◇
ניקבה כנפה - מצטרפים לרובא.	רב יהודה אמר רבה:										■	◇
ובגולגולת שיש בה נקב אחד ארוך, אפילו יש בה נקבים הרבה - מצטרפים למלא מקדח.	מתיב רב ירמיה:										■	◇
אלמא, כיון דשיעורה מלא מקדח - למלא מקדח מצטרפין ה"נ, כיון דשיעוריה כאיסר - לכאיסר מצטרפין											■	◇
אישתמיטתיה הא דאמר רבי חלבו אמר רב חמא בר גוריא אמר רב: נקבים שיש בהן חסרון - מצטרפין לכאיסר, ושאיין בהן חסרון - מצטרפין לרובא.	[רבי חלבו אמר רב חמא בר גוריא אמר רב]										!	◇
ניטלה הימנה רצועה - מצטרפת לכאיסר.	רבה בר בר חנה א"ר יהושע בן לוי:										■	◇
ניקבה כנפה מהו?	בעא מיניה רבי יצחק בר נחמני מרבי יהושע בן לוי:										^	
הרי אמרו: נקבים שיש בהן חסרון - מצטרפין לכאיסר, ושאיין בהן חסרון - מצטרפין לרובא.	אמר ליה [רבי יהושע בן לוי]										!	
בעופא מאי?											^	◇
מקפלו ומניחו על פי הקנה, אם חופה את רוב הקנה - טרפה, ואם לאו - כשרה.	רבי יצחק בר נחמני: לדידי מפרשא לי מיניה דרבי אלעזר:										!	◇
וסימניך נפיא.	רב פפא:										■	
נפחתה כדלת - אמר רב נחמן: כדי שיכנס איסר לרחבו.	[רב נחמן]										■	◇
נסדקה - אמר רב: אפילו לא נשתייר בה אלא חוליא אחת למעלה, וחוליא אחת למטה - כשרה.	[רב]										◆	◇
אמרוה קמיה דרבי יוחנן											○	
מה חוליא ומה חוליא דקאמר רב?	אמר: [ר' יוחנן]										;	
אלא אימא: אפילו לא נשתייר בה אלא משהו למעלה ומשהו למטה - כשרה.	[ר' יוחנן]										◆	◇
אמרוה קמיה דרבי יוחנן משמיה דרבי יונתן הכי											○	
ידעין חברין בבלאי לפרושי כי האי טעמא?	אמר להו: [ר' יוחנן]										○	
כל הצואר כולו כשר לשחיטה מטבעת הגולה עד כנפי ריאה התחתונה.	תנא רבי חייה בר יוסף קמיה דרבי יוחנן:										■	◇
תחתונה שהיא עליונה, שאני אומר, כל שפושטת צוארה ורועה ובלבד שלא תאנס.	רבי:										■	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אנסה עצמה, מהו?	בעי רב חנינא, ואיתימא רב חנניה:									▲	◇	מה:			
תיקו.										!		מה:			
יתבי רבי יוחנן ורשב"ל, נפק מילתא מבינייהו: אנס בסימנים ושחט - פסולה, ניקב הקנה למטה מן החזה - נידון כריאה.	[רבי יוחנן ורשב"ל]									■	◇	מה:			
איזהו חזה - זה הרואה את הקרקע למטה עד הצואר, למעלה עד הכרס.	תנו רבנן:										■	◇	מה:		
הותך שתי צלעות משתי דפנות אילך ואילך, וזהו חזה הניתן לכהנים.											■	◇	מה:		
ניקב קרוב קרום של מוח:											■	<	מה:		
קרמא עילאה, אע"ג דלא אינקיב תתאה.	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:									◆	■	◇	מה:		
עד דאינקיב תתאה.	ואמרי לה:									◆	■	◇	מה:		
וסימניך: חייתא דמתנח ביה מוחא.	רבי שמואל בר נחמני:										■		מה:		
כנגדו בביצים ניכר.	רבה בר בר חנה אמר רבי יהושע בן לוי:										■		מה:		
מוח - כל מה שבקדירה נדון כמוה, התחיל למשוך - נדון כחוט השדרה.	ר שמעון בן פזי אמר ריב"ל משום בר קפרא:										■	◇	מה:		
ומהיכן מתחיל לימשך?											▲		מה:		
כמין שני פולין יש מונחין על פי הקדרה, מן הפולין ולפנים - כלפנים, מן הפולין ולהוץ - כלחוץ, ופולין עצמן איני יודע, ומסתברא כלפנים.	דבי יצחק בר נחמני, לדידי מיפרשא לי מיניה										!	◇	מה:		
רבי ירמיה בדק בעופא ואשכח כמין שני פולין מונחין על פי הקדרה.											○		מה:		
ניקב הלב לבית חללו:												■	<	מה:	
לבית חלל קטן או לבית חלל גדול?	בעי רבי זירא:											▲	◇	מה:	
מאי תיבעי לך?	א"ל אביי:											ז		מה:	
עד שתנקב לבית הסמפונות	מי לא תנן ר"ש:										■	ז	◇	מה:	
עד שתנקב לסמפון גדול.	אמר רבי ירמיה בר אבא											■	ז	◇	מה:
הכי השתא התם לבית הסמפונות קתני - להיכא דשפכי סמפונות כולהו, והכא - לבית חללו קתני, מה לי חלל גדול מה לי חלל קטן												!	◇	מה:	
קנה הלב: במשהו	רב:											◆	■	<	מה:
ברובו.	שמואל:											◆	■	◇	מה:
הי ניהו קנה הלב?												▲		מה:	
חלב שעל גבי דפנות.	רבה בר יצחק אמר רב:											!		מה:	
דפנות סלקא דעתך?												ז		מה:	
אלא: שעל גבי דופני ריאה.												!		מה:	
תלתא קני הוז חז פריש לליבא, וחז פריש לריאה, וחז פריש לכבדא, דריאה - כריאה, דכבדא - ככבדא, דליבא - פליגי.	אמימר משמיה דרב נחמן:											◆	■	◇	מה:
דריאה - ככבדא, דכבדא - כריאה, דליבא - פליגי.	מר בר חייא מתני איפכא:											◆	■	◇	מה:
אזל רבי חייא בר יוסף אמרה לשמעתא דרב קמיה דשמואל												○		מה:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator																
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	מה:						
אי הכי אמר אבא, לא ידע בטרפות ולא כלום.	א"ל: [שמואל]										○	◇	מה:					
נשבר השדרה:													◀	מה:				
חוט השדרה שנפסק - ברובו, דברי רבי	ת"ר: [רבי]											◆	■	◇	מה:			
אפילו ניקב	רבי יעקב											◆	■	◇	מה:			
הורה רבי כרבי יעקב.	[רבי]											◆	■	◇	מה:			
אין הלכה כרבי יעקב.	רב הונא:											◆	■	◇	מה:			
וכמה רובו?												^		מה:				
רוב עורו	רב:											◆	■	!	◇	מה:		
רוב מוחו.	ואמרי לה:											◆	■	!	◇	מה:		
מאן דאמר רוב מוחו - כ"ש רוב עורו												■			◇	מה:		
למאן דאמר רוב עורו, רוב מוחו מאי?												^			◇	מה:		
רובו שאמרו - רוב עורו, מוח זה - לא מעלה ולא מוריד.	ת"ש, דאמר נילוי אמר רב הונא:											■	!			◇	מה:	
רב נתן בר אבין הוה יתיב קמיה דרב בדק ברוב עורו, וקא בדיק ברוב מוחו,												○				מה:		
אם רוב עורו קיים, מוח זה אינו מעלה ואינו מוריד.	א"ל: [רב]											■				מה:		
נתמך - פסול, נתמסס - פסול.	רבה בר בר חנה אמר רבי יהושע בן לוי:														■	◇	מה:	
איזוהי המרכה, ואיזוהי המסמסה?															^		מה:	
המרכה - כל שנשפך כקיתון, מסמסה - כל שאינו יכול לעמוד.															!		מה:	
אינו יכול לעמוד מפני כבדו, מאי?	בעי רבי ירמיה:														^		מה:	
תיקו.															■		מה:	
נתמסס - פסול, נתמזמוז - כשר.	בי רב אמרי:															■	מה:	
בהמה שנתמזמוז מוחה - טרפה	מיתיבי, רשב"א:															⚡	מה:	
ההיא נתמסס איתמר.																!	מה:	
איני, והא לוי הוה יתיב בי מסותא, חזייא לההוא גברא דטרייה לרישיה, אמר: נתמזמוז מוחיה דדין																○	⚡	מה:
לאו דלא חיי?																⚡		מה:
לא, לומר שאינו מוליד.	אביי:															!		מה:
עד היכן חוט השדרה?																^	◇	מה:
עד בין הפרשות.	רב יהודה אמר שמואל:															!	◇	מה:
רב דימי בר יצחק הוה קא בעי למיזיל לבי חזואי, אתא לקמיה דרבי יהודה, אמר ליה: ליחוי לי מר בין הפרשות היכא?	[רב דימי בר יצחק]															○	◇	מה:
א"ל: זיל אייתי לי גדי ואחוי לך	[רבי יהודה]															○		מה:

<p>מקרא- key:</p> <p>disputants- חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה- story O</p>	<p>מימרא- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer ראיה- proof</p>
---	---

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אייתי ליה גדי שמינה												מה:
א"ל: בליעה טפי ולא ידע.	[רבי יהודה]											מה:
אייתי ליה כחוש												מה:
א"ל: בליטן טפי ולא ידע.	[רבי יהודה]											מה:
עד אחת - טרפה, שלישית - כשרה, שניה - איני יודע.	א"ל[רבי יהודה]: תא אגמריך גמרא, הכי אמר שמואל:											מה:
עד ועד בכלל, או דלמא - עד, ולא עד בכלל?	בעי רב הונא בריה דרב יהושע:											מז.
את"ל עד ולא עד בכלל, פי פרישה, מהו?	בעי רב פפא:											מז.
את"ל עד ועד בכלל, פרישה עצמה מהו?	בעי רבי ירמיה:											מז.
הפרשה תידון כבשר.	ת"ש:											מז.
מאי לאו, פרישה ראשונה ושניה?												מז.
לא, שלישית.												מז.
בעופא ר' ינאי אומר: למטה מן האגפים	[ר' ינאי]:											מז.
עד בין אגפים.	ר"ל:											מז.
הוה קאימנא קמיה דבן פזי, ואייתו לקמיה עופא ובדק עד בין אגפים, ושלח ליה דבי נשיאה וקם ואזל, ולא ידענא, אי משום דלא צריך למבדק טפי, אי משום כבוד נשיאה.	עולא:											מז.
ניטלה הכבד וכו':												מז.
הא נשתייר הימנה כלום - כשרה, אע"ג דלא הוי כזית												מז.
ניטל הכבד ונשתייר הימנה כזית כשרה	והתנן:											מז.
לא קשיא הא ר' חייא, הא ר"ש בר רבי.	רב יוסף:											מז.
כי הא דר' חייא - זריק לה	[ר' חייא]											מז.
ור"ש בר רבי - מטביל לה.	[ר"ש בר רבי]											מז.
וסימניך: עשירין מקמציין.												מז.
ההוא פולמוסא דאתא לפומבדיתא, ערקו רבה ורב יוסף												מז.
פגע בהו ר' זירא, אמר להו: ערוקאי, כזית שאמרו - במקום מרה.	[ר' זירא]											מז.
במקום שהיא חיה.	רב אדא בר אהבה:											מז.
הלכך, בעינן כזית במקום מרה, ובעינן כזית במקום שהיא חיה.	רב פפא:											מז.
מתלקט, מהו? כרצועה, מהו?	בעי ר' ירמיה:											מז.
כזית מרודד, מהו?	בעי רב אשי:											מז.
תיקו.												מז.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

חולין-אלו טרפות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדלדלה כבד ומעורה בטרפשיה, מהו?	בעא מיניה ר' זריקא מר' אמי:										▲	◊
דלדול זה אינו יודע מהו אי למ"ד במקום מרה - הא איכא אי למ"ד במקום שהיא חיה - הא איכא.	אמר ליה: [ר' אמי]										!	◊
הריאה שניקבה:												■
קרמא עילאה.	רב ושמואל ורב אסי:										◆	◊
קרמא תתאה.	ואמרי לה:										◆	◊
וסימניך כיתונא דורדא דמנחא ביה ריאה.	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:										■	◊
פשיטא: אי אינקיב עילאה ולא אינקיב תתאה - תתאה מגין, כדרבה.											■	◊
האי ריאה דאגליד כאהינא סומקא - כשרה	דאמר רבה:										■	◊
אינקיב תתאה ולא אינקיב עילאה - מגין, או לא מגין?											▲	◊
פליגי בה רב אחא ורבינא:											!	◊
לא מגין	חד: [רב אחא/רבינא]										◆	◊
מגין	וחד: [רב אחא/רבינא]										◆	◊
והלכתא: מגין, כדרב יוסף.											■	◊
האי ריאה דאושא אי ידעינן היכא אוושא - מותבינן עלה גדפא, או רוקא, או גילא, אי מבצבצא - טרפה, ואי לא - כשרה ואי לא ידעינן היכא אוושא - מיייתנן מתיכלתא דמיא פשוירי, ומותבינן לה בגוה בחמימי לא - דכווצי, בקריירי לא - דמטרשי, אלא מותבינן בפשוירי, ונפחינא לה אי מבצבצא - טרפה, ואי לא - כשרה, תתאה אינקיב, עילאה לא אינקיב, והאי דאוושא - זיקא דביני ביני הוא.	דאמר רב יוסף:										■	◊
(אהיני סומקא דיבש גילדי, סימן)											■	◊
האי ריאה דאגליד כאהינא סומקא - כשרה	גופא אמר רבא:											◊
ריאה שהאדימה מקצתה - כשרה, כולה - טרפה.	ואמר רבא:										◆	◊
מקצתה מ"ט - דהדרא בריא, כולה נמי הדרא בריא מי לא תניא, ושאר שקצים ורמשים - עד שיצא מהם דם	א"ל רבינא לרבא:										◆	◊
וכי תימא לשמונה שרצים מדמינן לה											⚡	■
נצרר הדם אף על פי שלא יצא	דתניא:										⚡	■
אי הכי, אפילו מקצתה נמו, אלא, לא שנא.											!	■
ריאה שיבשה מקצתה - טרפה.	ואמר רבא:										■	◊
וכמה?											▲	◊
רבי פפי משמיה דרבא:											!	◊
כמאן, כרבי יוסי בן המשולם?											⚡	◊
איזו היא יבשה - שאם תינקב ואינה מוציאה טיפת דם	דתניא: [ת"ק]										◆	◊
יבשה כדי שתהא נפרכת בצפורן.	רבי יוסי בן המשולם:										◆	◊
אפילו תימא רבנן גבי און בכור, דקא שליט ביה זיקא - לא הדרא בריא, אבל ריאה דלא קא שליט ביה אוריא - הדרא בריא.											!	◊

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מירא-מקרא: key
---	----------------

חולין-אלו טרפות	מירא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
האי ריאה דקיימא גילדי גילדי, אוכמי אוכמי, חזותא חזותא - כשרה.	מירא	ואמר רבא:													◊	מ:1
אין מקיפין בבועי.	מירא	אמימר משמיה דרבא:													◊	מ:2
הני תרתי אוני דסריכן להדדי - לית להו בדיקה.	מירא	ואמר רבא:													◊	מ:3
ולא אמרן אלא שלא כסדרן, אבל כסדרן - היינו רביתיהו.	מירא														◊	מ:4